

78 N 14 [118] VD18

Josephini Weikmannii
 Theologum A. C. hoc tempore habitant
 ERITIMION

HAVE VIATOR
 ET. EVGHEMIA OVALO.
 CON. RE.
 D.
 MANIBVS.
WEIKHMANNIANIS.

S.
 EXEMPLVM. DELIVM.
 DVM. ESSE. DESIT.
 MOROR. ET. SVSPRV. VM.
 SRL. VERO. SVSPRIORVM. SVORIVM.
 IMPETRATOR. FELICISSIMVS. IWT.
 VALE. LECTOR.
 ET.
 BRNE. PRECARIE
 D. MANIBVS.

Kapsel 78 N 14 [118]

X 3165181

AK

Joachimi Weikhmanni
Theologorum A. C. hoc tempore Nestoris
ΕΠΙΤΥΜΒΙΟΝ .

HAVE. VIATOR.
ET. EUPHEMIAS. OCVLO.
CONTVERE.
SERVVM. CHRISTI. FIDISSIMVM.
JOACHIMVM. WEIKHMANNVM.
QVI. OMNIBVS.
DVM. NOBISCVM. FVIT.
EXEMPLVM. ET. DELITIVM,
DVM. ESSE. DESIIT.
MOEROR. ET. SVSPIRVM.
SIBI. VERO. SVSPIRIORVM. SVORIVM.
IMPETRATOR. FELICISSIMVS. FVIT.
VALE. LECTOR.
ET.
BENE. PRECARE.
D. MANIBVS.

V I R O
Præ-Nobilissimo atqve Consultissimo
D O M I N O
GOTTLIEB GABRIELI
WEIKHMANN O

J^{Cto}
Per-Illustris & Magnifici Senatus Gedanensis
a Secretis

S. & O.

M. CHRISTIANVS GOTTHOLD WILISCH

Ecclesiæ Primarius ad D. Nicolai apud Freibergenses in Misnia.

Ublice, TE, Vir Prænobilitissime, adloqui, alia plane occasione, idque ante duos fere annos, mecum constitueram. At enim vero funestissima illa & non satis deploranda calamitas, quæ Perillatrem Rempublicam Vestram immane quantum afflixit, gaudia tunc mea de TE ad Reipublicæ Secretarii dignitatem evecto, intervertit, calamumque retinuit quidem, linguam vero & animum ad preces & suspiria pro restituenda Vobis tranquillitate & salute publica quotidie excitavit. Et dum vota hæc mea Deum O. M. felici eventu comprobasse gaudeo impense ac lætor, atque animum ad scribendum ad TE applico; Proh! tristissimus adfertur nuntius, Parentem TVVM Optimum, Theologum & meritis in ecclesiam immortalibus, & Officii gravitate, & caritæ, admodum Venerabilem, ex hac vita ad æternas sanctissimorum animorum sedes emigrasse. Norunt omnes, qui WEIKHMANNVM norunt, ac ingenti cum dolore & gemitu sentiunt, quid & quantum in Ipso nobis siablato Ecclesia univèrsa, & Vestra imprimis A. C. addicta amiserit. Plangit univèrsam, quam late patet, mare *Balticum*, colluget *Saxonia*. *Saxonia* inquam: quæ WEIKHMANNVM in Academia Vitebergensi Juvenem, ad summa quævis enitentem, vidit, fovit, & jam tum illis temporibus suscepit, & admirata fuit: quæ Ipsum in virili ætate florentissimum ad se revocare, & summum sacris suis, Præsulem præficere, sed frustra, destinaverat: quæ tandem duram Senis hujus sanctissimi tot & tanta mala in obsidione gravissima perpeffi Vicem publice & privatim lamentata fuit, & deploravit quam impensissime. Permittas igitur, quæso, Magne Magni Patris Fili, Gentis TVÆ Robur & Decus Præstantissimum, ut in TVI imprimis luctus Societatem ire TVISque meas commiscere lacrymas mihi liceat. Neque enim desunt mihi excusandi hujus mei consilii, præter adductas, adhuc alia rationes. Nolo longe repetere, quid & quantum *Perillustri Gedanensium Civitati* debeat *Freiberga*, tractus in *Misnia* montani metropolis, cujus illa filios, partim variis quondam exornavit beneficiis, partim ad splendidissimum extulit dignitatis fastigium. Non dubito,

dubito, ut alia silentio prætermittam exempla, quoniam JO. MAVKISCHII ex ordine *Freibergensium* sacro oriundi memoria apud Vos servetur adhuc inviolata, atque ad posteritatis exemplum in omnium animis vigeat, quippe qui *Gymnasi Acad.* Vestrî Reçtor & ad *S. S. Trinit. adem* Pastor, ecclesiæ pariter ac juventuti studiosæ operam navavit utilissimam. Sed hæc forte nimis e longinquo videntur arcessita, propiora adlegabo. TE amo, TE colo, TE suspicio, WEIKHMANNE Cordatissime. Cum in itinere TVO eruditionis augendæ amplificandæque causâ ante aliquot annos instituto *Belgium, Angliam, & Germaniam*, jam emensis, tandem montium quoque nostrorum juga, quo in terræ viscera iret, atque admiranda Dei opera in profundo perscrutareris, TIBI ad-eunda censeres, & me quoque salutatione TVA dignum judicares, me statim, non in TVI solum admirationem, sed propensissimum quoque amorem mirifice pertraxisti. Omnia enim, quæcumque in tam grato Hospite contemplabar, oculos animumque occulta quadam vi, magnetis instar ad ipsum complectendum colendumque alliciebant. Nullum alium in finem peregrinandi impetum ceperat mens TVA generosa, nisi, ut in angulo latere aut domestico otio consensescere reculans, exteris quoque virtutes suas ostenderet, aliorumque maximis clarissimisque exemplis confirmaret. Quod igitur laudabiliter in TE exequendum suscepisti, id præstitisti quam felicissime. Fructus igitur ex peregrinatione TVA uberrimos: solidæ eminentisque in omni litterarum genere eruditionis thesaurus; in fronte vero, oculis, vultu & cultu universo, nitorem omnem, humanitatem ipsam, & pulcherrimum decus, imo omnes Gratias comites veluti, domum TEcum reportasti. Quotiescumque in sermonibus TEcum habitis virorum eruditione insignium nomen occurrebat, TV eos non vidisse solum, & convenisse, sed quid valeant, & quales erga peregrinantes se gerant, multo quoque cum judicio, procul omni tamen injuria, poterat commemorare. Quanti vicissim TE summo ingenio atque eruditione clarissimi omnium gentium Viri fecerint, sua ad unum omnes manu fuerant contestati. Quid mirum igitur, quod omnes boni & cordati, quibus TE nosse volupe est, TE colant quam diligentissime? Qua etiam de causa Patria TVA nihil prius nihilque antiquius habuit, quam ut TE ex tot Academiis & tot itinerum ambagibus domum reversum susciperet libenter, susceptum fovaret benigne, & dato ornandi loco, cumulate augeter. TE igitur Parentibus Optimis, Amplissimisque Necessitudinibus vix redditum *Magnificus & Perilluosus Senatus Vestrus* a Secretis Sibi esse voluit, quo collectas undiquaque eruditionis, doctrinæ, & experientię divicias in Reipublicæ commodum convertereres. At enim vero hujus amplissimi Officii spatia vix ingressum proh! quantæ & quam minaces infortunii procellæ, fluctus horribiles & periculi plenissima tempestates, in communi Patriæ calamitate exercere & divexare? Quas quidem nondum eluctatus Patrem tam Bonum, tam Indulgentem, tam Probum amittis, mi WEIKHMANNE? Verum enim vero hæc sunt Dei consilia, ut eum, quem in futuros Reipublicæ usus natum, & sub fastis omnium Elegantiarum & Musarum generalibus enutritum esse voluit, variis quoque fortunæ adversæ casibus bene probatum ad edenda animi magnitudinis specimina excitaret, excitatum confirmaret, confirmatumque altius altiusque exurgere juberet. Bono igitur esto animo, Vir Optime, fides TVA, morumque probitas Deo curæ cordique est: Senatus Populusque TVVS TE amat & observat: Parentis in hospitum Cæli beatissimorum coetu jam versantis preces & vota, quibus in lætulo suo emortuali bene Vobis dixit, omni felicitatis genere TE una cum universâ Domo TVA exornabunt, ut WEIKHMANNI Patriis virtus in Filiis magis magisque resurgat & perpetuo amplificetur. Sic vale, VIR Consulissime, & me amare perge, Vale! Ser.

Freibergæ in Misa Montibus e musæo ad D. Nicolai Ædem pridie

Kal. April. A. O. R. M DCC XXXVI.

78 N 14 [118] 1012

Josephini Weikl
 Theologum A. C. hoc temp
 BRITANNIA
 HAVE VIATO
 ET. EVHEMIA
 CONRE
 D.
 MANIBVS.
 IMANNIANIS.
 S.
 DVM. ISSE. DES
 MOBOR. ET. SVSP
 SIBI. VERO. SVSPIRLOKV
 IMPETRATOR. FILICIS
 VALE. LECTO
 ET.
 BRNE. PRECAR
 D. MANIBVS.

Kapsel 78 N 14 [118]

X 3165181

AK